

مشکلات ناشی از درصد نشانه خمیری کم هسته سدهای خاکی بررسی موردي: سد دوستی استان خراسان رضوی

احمدرضا مظاہری*؛ دانشگاه صنعتی امیرکبیر
علی نورزاد؛ دانشکده مهندسی آب و محیط زیست، دانشگاه شهید بهشتی
محمد رضا امام؛ دانشگاه صنعتی امیرکبیر

تاریخ: دریافت ۹۱/۴/۷ پذیرش ۹۲/۴/۱۸

چکیده

در احداث هسته سدهای خاکی، به خاکی با خاصیت خمیری نسبتاً زیاد و ضربه نفوذپذیری کم نیاز است که این خاک معمولاً از منابع قرضه نزدیک سد تأمین می‌شود. ولی در بعضی مناطق خاک رس با چنین خصوصیاتی برای ایجاد هسته در دسترس نیست. هسته سد خاکی دوستی واقع در استان خراسان رضوی از مصالح رسی سیلتی با خاصیت خمیری اندک است و از این قاعده مستثنا نیست. در این مقاله ابتدا نحوه بررسی پتانسیل ترک خوردگی سدهای خاکی با هسته دارای پلاستیسیته کم با تکیه بر اصول مکانیک خاک حالت بحرانی بیان می‌شود و سپس پایداری داخلی سد دوستی با استفاده از این روش بررسی شده است و مناطقی که مستعد ترک خورگی هستند بر مبنای معیارهای مربوط شناسایی شده‌اند. نتایج این تحقیق نشان می‌دهند که بر اساس این روش، دو ناحیه در بالای هسته سد پتانسیل ترک خوردگی اند.

واژه‌های کلیدی: ترک خوردگی سد، هسته سد با درصد نشانه خمیری کم، سد دوستی، حالت بحرانی، FLAC

mazaheri.ahmadreza@gmail.com

*نویسنده مسئول

مقدمه

پیدایش ترک در سطح سدهای خاکی ممکن است به علت نامتعادل بودن نشسته‌ها، جابه‌جایی‌های افقی ناشی از انقباض و انبساط، تفاوت بین مدول‌های تغییر شکل بخش‌های مختلف سد، تفاوت تغییر شکل‌بذری خاک و بخش‌های صلب مجاور سد، نفوذ آب و شستشوی دانه‌های ریز و عوامل دیگر باشد. در هر حال هنگامی که کرنش کششی یا کرنش برشی در ناحیه‌ای از سد از حد مشخصی فرونی یابد، ترک‌هایی در سد ظاهر می‌شود. این ترک‌ها در صورتی که عمیق باشند و ترمیم نشوند ممکن است منجر به ریزش بخشی از سد گردند.

در ترک خوردگی سدها علاوه بر تأثیر نیروها، نوع، رطوبت و دانسیتۀ خاک متراکم شده و حتی کانی‌های تشکیل‌دهنده خاک می‌توانند نقش به‌سزایی داشته باشد. به هر حال خاک‌های خشک و با پلاستیسیتۀ کم‌تر احتمال ترک‌خوردگی بیش‌تری دارند. از آنجا که مقاومت کششی خاک ناچیز است، حتی کرنش‌های کششی کم می‌تواند موجب ترک‌خوردگی خاک شود. آزمایش‌های متعدد پژوهش‌گران نشان می‌دهد که این کرنش کششی در محدوده ۰/۱۵ تا ۰/۴۸ آزمایش است و در خاک‌ها و شرایط مختلف، متفاوت است [۹]. برای اندازه‌گیری و مشاهده و بررسی وضعیت ترک‌خوردگی سدها، پژوهش‌های متعددی صورت گرفته است. اسکوفید^۱ (۲۰۰۰) نشان داد که با استفاده از اصول مکانیک خاک حالت بحرانی می‌توان امکان به‌وجود آمدن ترک در خاک‌های ریزدانه با پلاستیسیتۀ کم را بررسی کرد. وی با بررسی مناطقی که در آن‌ها نسبت تنفس برشی به تنفس متوسط نرمال باعث به‌وجود آمدن کشنش در خاک می‌شود و هم‌چنین با جای‌گزین کردن نشانه خمیری به‌جای حجم ویژه در نمودار تنفس موثر همه جانبه-حجم ویژه شرایطی را که در خاک ریزدانه می‌تواند ترک ایجاد کند را مشخص کرد. ماناهن^۲ و اسکوفید (۲۰۰۰) از این روش برای بررسی پتانسیل ترک‌خوردگی در سد تقویون^۳ که در اثر ناپایداری داخلی هسته دارای پلاستیسیتۀ کم آن تخریب شد استفاده کردند و نشان دادند که بر اساس این روش، در محل‌هایی که شروع تخریب از آن نقاط است، پتانسیل ایجاد ترک وجود داشته است. برای به‌کاربردن این روش می‌توان با استفاده از مدل‌سازی به‌روش اجزای محدود

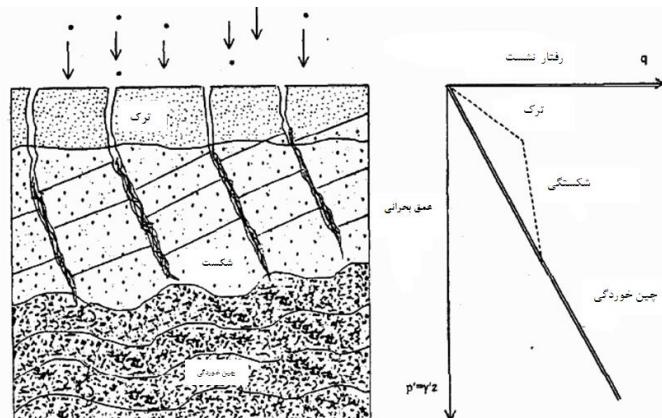
^۱. Schofield ^۲. Munahan ^۳. Teton

رفتار تنش-کرنش سد، نقاط مربوط به کشنش را در سدهای خاکی تعیین و راههایی برای ترمیم آنها پیش‌بینی کرد [۱].

کاربرد مکانیک خاک حالت بحرانی برای بررسی پتانسیل ترک‌خوردگی

مرزهای حالت حدی برای توده‌های رسوبی

بر اساس نظر اسکوفید (۲۰۰۰) مجموعه ذراتی که خاک طبیعی یا ساخته شده به دست انسان را تشکیل می‌دهند سه گروه رفتاری مجزا و جداگانه را نشان می‌دهند (شکل ۱). در عمق‌های زیاد فشار بالا، باعث تسلیم شدگی شکل پذیر توده خاک می‌شود و لایه رسوبی را وادار به چین‌خوردگی می‌کند. در بالای این اعمق و در فشارهای کمتر مجموعه ذرات خاک شکسته می‌شود و لایه‌ها در امتداد صفحات لغزش گسیخته می‌شوند. در نزدیکی سطح جایی که فشار به مراتب کمتر از این اعمق است لایه‌ها شکاف بر می‌دارند و ترک‌های بزرگی در خاک ایجاد می‌شود. در مکانیک خاک حالت بحرانی، خاک توده‌ای از ذرات اصطکاکی با قفل و بست داخلی است و نوع رفتار خاک وابسته به چگالی و تنش مؤثر آن است [۱].

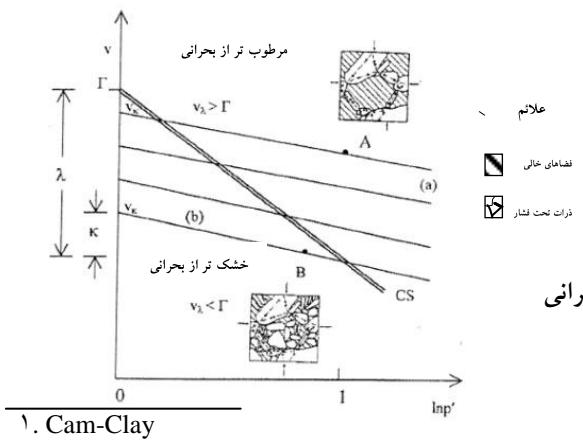
شکل ۱. چین‌ها، گسل‌ها و شکاف‌ها در توده‌های رسوبی (اسکوفید، ۲۰۰۰)

ارتباط پتانسیل ترک خوردگی با رفتار خاک در فضای $v - Lnp'$

در محیط خاک حالت بحرانی تراکم و تورم الاستیک به طور معمول از معادله (۱) پیروی می‌کند.

$$v_k = v + kLnp' = \text{constant} \quad (1)$$

که v_k محل برخورد هر خط دلخواهی با محور v در نمودار $v - Lnp'$ است؛ برای مثال در شکل ۲ مقدار v_k فشار p' و حجم ویژه v برای تعریف رفتار توده ذرات تحت شرایط متناظر با خطی که از نقطه A می‌گذرد، به کار می‌رود. مشخصه‌های تراکم و تورم کشسان یک توده، شبی این خط را تعریف می‌کند و مقدار v_k به چگالی توده وابسته است. برای خاک ایده‌آل مانند آن چه در مدل کم-کلی^۱ تعریف می‌شود، در حالت رفتار الاستیک هیچ لغزشی بین ذرات توده خاک روی نمی‌دهد. تغییر شکل‌های خمیری زمانی رخ می‌دهد که لغزش بین ذرات نقاط تماس دانه‌ها را کم کند هر زمان تغییر شکل خمیری در توده به وجود بیاید، ساختمند جدیدی از ذرات تشکیل می‌شود (موقعیت ذرات نسبت به هم تغییر می‌کند) و خط تراکم و تورمی با همان شبی ولی با v_k متفاوت به وجود می‌آید. این جایه‌جایی بین خطوط تغییر حجمی خمیری از وضعیتی به وضعیت جدید را نشان می‌دهد. دو نمونه از توده ذرات را در نظر بگیرید که تنش مؤثر عمودی میانگین یکسان دارند. فرض کنید که یکی روی خط (A) و دیگری روی خط (B) قرار داشته باشد و این دو خط شبکه‌ای یکسان از ذرات درشت‌دانه تحت فشار اما متفاوت در مقدار ذرات ریزدانه با تنش کم دارند (شکل ۲).

شکل ۲. رفتار توده خاک و حالت بحرانی
(اسکوفید-۲۰۰۰)

اگر خط (A) مقدار v_k بیشتری از خط (B) داشته باشد، نمونه (A) ذرات ریزدانه با تنفس کم، کمتری نسبت به نمونه (B) دارد. اگر اجتماع ذراتی که به وسیله (A) و (B) نشان داده می‌شوند تحت تنفس برشی قرار بگیرند و اجازه زهکشی به نمونه‌ها داده شود، انتظار می‌رود که ذرات پر فشار بلغزند و تغییر حجمی خمیری ایجاد کنند و در نتیجه ذرات شبکه پر فشار دیگری را تشکیل می‌دهند.

واکنش حجمی خمیری دو نمونه که تنفس مؤثر میانگین یکسان دارند. بسته به ماهیت قرارگیری ذرات ریزدانه با تنفس کم آن‌ها، متفاوت خواهد بود. نمونه (A) با ذرات ریزدانه با تنفس کم، کمتری که روی خط (A) قرار دارد و نمونه‌ای سست است، در هنگام تغییر شکل برشی با کاهش v_k ، متراکم خواهد شد. اما نمونه متراکم روی خط (B) با افزایش v متسع خواهد شد. بین این دو حد یک چگالی ویژه وجود دارد که در آن چگالی هنگام تغییر شکل برشی ناشی از بارگذاری متوالی که به وسیله شبکه‌های ذرات تحت تنفس در حال تحمل است، ساختارهای جدیدی از ذرات در همان چگالی توده به طور متوالی تشکیل و تخریب می‌شوند. در این افزایش کرنش برشی یک نسبت قطعی از ذرات که یک زمانی اسکلت حمل بار توده را تشکیل می‌دادند، اکنون به عنوان ذرات منفرد تبدیل به ذرات نسبتاً کم تنفس یا بدون تنفس شده‌اند و نقش ذرات پرکننده حفره‌ها را بازی می‌کنند. نظریه حالت بحرانی این است که نسبت منافذ بحرانی وجود دارد که در آن جریان دائمی در تنفس مؤثر عمودی میانگین ثابت p' ، بدون آسیب به ذرات و فقط با تغییر در موقعیت آن‌ها محتمل است.

حالاتی حدى در فضای تنفسی $q-p'$

در چارچوب خاک حالت بحرانی نمایش وضعیت صفحات مرزی تعديل شده در فضاهای $q/p_{\text{crit}}, p/p_{\text{crit}}$ نشان داده شده است (شکل ۳).

mekanik خاک حالت بحرانی رفتار خاک در وضعیت‌های حدى را به سه گروه گسیختگی مجزا تقسیم می‌کند. خط حدى OA و OG که وضعیت خاک هنگام تشکیل ترک‌های باز یا شکاف‌ها را نشان می‌دهد (کشش). خطوط GE و AB ترک‌های ورسلف روی صفحات گسل

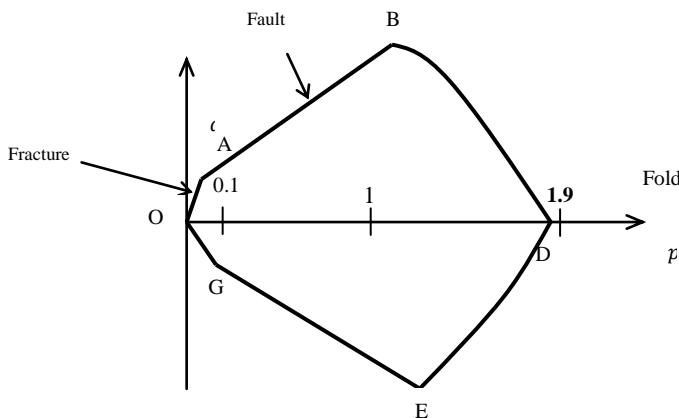
را نشان می‌دهند و خطوط BD و ED نیز تسلیم شدگی با معیار کم-کلی و چین خوردگی لایه‌های رسوبی را نشان می‌دهند.

وضعیت‌های مختلف خاک روی سطوح ترک موجب ایجاد شکاف‌ها و ترک‌های باز ناپایدار می‌شود. رس‌های بهشت پیش تحکیم یافته و ماسه‌های بهشت متراکم شده در تنش‌های محصور کننده کم می‌توانند به این وضعیت‌های حدی برسند.

برای نمونه‌ای سه‌محوری معیار عدم کشش با $\sigma'_3 = p' = 3$ به صورت $\sigma'_1/\sigma'_3 = q/p' = 1/3$ است و به وجود آمدن کشش منجر به ترک‌های عمودی که شاخص آن خط OA است می‌شود. برای به وجود آمدن ترک‌های افقی معیار $\sigma'_1 = \sigma'_2 = 2/3\sigma'_3$ یا $q' = p' = 1/5$ در می‌آید که شاخص آن خط OG است. برای رس‌ها و رس‌های لایدار، اسکوفیلد (۱۹۸۰) پیشنهاد کرده است که تغییر از حالت گسیختگی به ترک‌های کششی در فشار $p' = 1/p_0 = 0.1$ اتفاق می‌افتد که در آن p' تنش محصور کننده در حالت بحرانی است. این معادل نسبت بیش تحکیمی در حدود ۲۰ است. هنگامی که مسیر تنش مؤثر سطح ترک خوردگی OA را قطع می‌کند المان خاک شروع به فروپاشی می‌کند و به صورت توده‌ای از دانه‌ها که تحت تنش نیستند، از توده خاک جدا می‌شوند. در چنین موردی حجم ویژه میانگین توده جدا شونده می‌تواند افزایش پیدا کند (در اثر ترک‌ها و حفره‌های بزرگ) و به تبع آن نفوذپذیری توده نیز بهشت و به سرعت افزایش پیدا خواهد کرد.

تنش‌های برشی بزرگ داخلی و خارجی در تنش محصور کننده کم می‌توانند باعث عبور وضعیت خاک از سطح شکست OA و افزایش چشم‌گیری در حجم ویژه شوند. هنگامی که چنین وضعیتی به وقوع بپیوندد حفرات در توده خاک می‌توانند تبدیل به لوله یا کانالی موضعی شوند. اگر چنین حفره‌هایی (کانال یا ترک) در معرض آب قرار بگیرند می‌توانند منجر به ایجاد جریان آزادانه آب از درون توده خاک به سمت شبیب پایین دست (در سدها) شوند.

۱. Clastic Body

شکل ۳. محدوده حالت‌های پایدار در فضای تنش‌های تعدیل شده (اسکوفید-۲۰۰۰)

بررسی پتانسیل ترک‌خوردگی در سدهای خاکی

بررسی موردي: سد دوستي

گستره طرح از دیدگاه زمین‌شناسی در منتهی‌الیه شرقی زون زمین‌ساختی هزارمسجد-کپه‌داغ واقع شده است. شرق کپه‌داغ کم عمق‌ترین منطقه حوضه رسویی هزارمسجد-کپه‌داغ است به‌طوری‌که کهن‌سال‌ترین واحدهای سنگی این زون که متعلق به دوران اول زمین‌شناسی است در این منطقه رخنمون دارند و رسویات دوران دوم و سوم نیز با ضخامت نسبتاً کمی در این بخش تشکیل شده‌اند.

سد دوستی که از نوع خاکی سنگریزهای با هسته سیلتی است و در موقعیت عرض جغرافیایی $75^{\circ} 35'$ شمالی و طول جغرافیایی $61^{\circ} 9'$ شرقی در مرز مشترک ایران و ترکمنستان واقع شده است. این سد با ارتفاع ۷۹ متر از پی با طول تاج ۶۵۵ متر و عرض ۴۱۸ متر در پی و ۱۵ متر در تاج به‌منظور تأمین آب شرب مشهد و آب کشاورزی دشت سرخس ساخته شده است. بخش نفوذناپذیر بدنه سد دوستی شامل هسته‌ای رسی سیلتی با نفوذناپذیری متوسط 75×10^{-7} سانتی‌متر بر ثانیه است که بر روی سنگ کف سالم قرار گرفته است [۱۱]. مصالح هسته سیلتی در تماس با پی و گالری و تکیه‌گاهها باید ضرب خمیری حداقل ۱۵ داشته باشد، اما با توجه به مشخصات خاک منابع قرضه این میزان دامنه خمیری خاک در حالت طبیعی در

دسترس نیست. برای دستیابی به این شاخص خمیری ($PI=15$) خاک‌های در تماس با پی سد با مقدار مشخصی بتونیت مخلوط شده است.

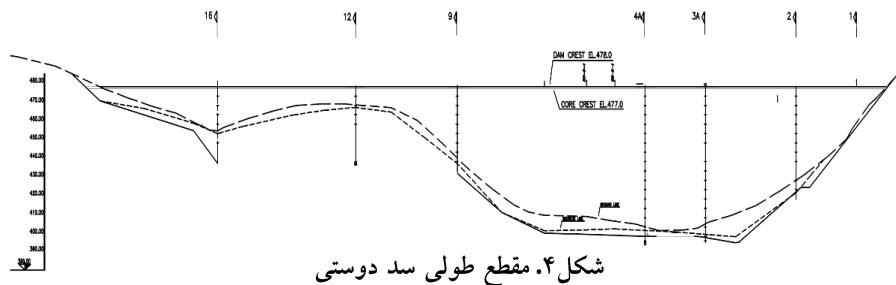
مبانی اولیه طراحی سدهای خاکی، کنترل نشست و تأمین پایداری شیروانی‌های آن است. پیشرفت علم و تجربه در زمینه طراحی و اجرای سدهای خاکی نشان داده است که تغییر شکل‌های ایجاد شده در بدنه و پی سد، حائز اهمیت است و طراحی باید به گونه‌ای باشد که ترجیحاً در سد، ترک ایجاد نشود و در صورت وقوع ترک، باید کنترل شود [۱۲].

عموماً تحلیل سدهای خاکی در دو مرحله صورت می‌گیرد: مرحله نخست، تحلیل‌های حین ساخت تا پایان ساخت و مرحله دوم تحلیل‌های زمان آب‌گیری اولیه و طول دوره بهره‌برداری ساختمان است. یک سد خاکی شامل ریختن و کوبیدن لایه‌های مختلف خاک‌ریز (معمولأً به ضخامت ۰/۲ تا ۱ متر) است. تحلیل‌های انجام شده بر اساس ساخت یک مرحله‌ای و چند مرحله‌ای برای سد همگن بر روی پی صلب نشان داده است که بین تنش‌های حاصل از دو روش اختلاف چندانی نیست ولی اختلاف در مورد تغییر شکل‌ها بسیار چشم‌گیر است.

مدل سازی سد دوستی با نرم افزار FLAC

برای بررسی وضعیت تنش‌ها در هسته سد دوستی مقطعی طولی از این سد برای تحلیل دو بعدی با استفاده از نرم‌افزار FLAC انتخاب شد. برای تعیین شبکه المان‌ها، شبکه‌ای با ۳۳۱ المان در امتداد محور طول‌ها (X) و ۷۹ المان در امتداد محور عرض‌ها (Y) با استفاده از دستور گردید^۱ تعریف شد.

این تعداد المان با توجه به طول تاج ۶۶۵ متر و ارتفاع ۷۹ متر انتخاب شد و بنا بر این مدل سد دوستی در مرحله ساخت و قبل از آب‌گیری انجام گرفته است به همین علت سطح آب در مدل‌سازی لحاظ نشده است. مقطع شکل ۴ در FLAC طی ۱۳ مرحله (هر ۶ متر در یک مرحله اجرا شده است) مدل‌سازی شده است و شرایط مرزی آن وارد و تحلیل شده است.

تعیین پارامترهای مدل

مدل انتخابی برای تحلیل سد دوستی در نرم‌افزار FLAC مدل کم-کلی است که برای استفاده از این مدل باید پارامترهای آن محاسبه شوند. برای تعیین پارامترهای مدل از نتایج آزمایش تحکیم و برش استفاده شده است.

برای تعیین پارامترهای مدل نتایج آزمایش‌های تحکیم بر روی مصالح ریزدانه سد که در تعداد شش گزارش آمده است استفاده شده است (مهندسین مشاور طوس آب-۱۳۷۸). در انتخاب پارامترهای تحلیل میانگین نتایج آزمایش‌ها استفاده شده است. مقادیر پارامترهای مدل کم-کلی در جدول ۱ آمده است.

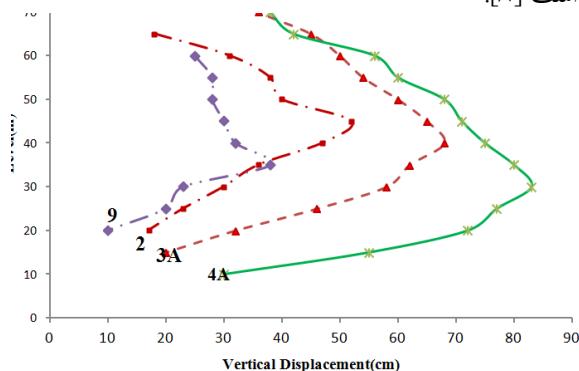
جدول ۱. پارامترهای مدل کم-کلی برای تحلیل سد دوستی

مقدار	پارامترهای حالت پحرانی
۰/۰۰۴	k
۰/۰۲۸	λ
۱/۳۵۲	v
۱/۵۴۱	N
۲×10^8	Bulk (Pa)
$۱/۶ \times 10^7$	P_c (Pa)

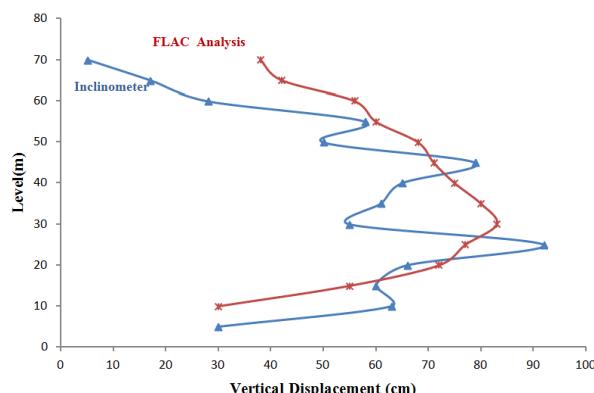
نتایج تحلیل برای مقاطع مختلف سد

از مدل‌سازی سد و تحلیل آن بر اساس پارامترهای مدل کم-کلی مقادیر نشست پس از پایان هر مرحله خاکریزی برای ۶ مقاطع اصلی سد (مقاطع ۱۲-۴A-۳A-۹) بدست آمد که این نتایج در شکل ۵ نشان داده شده است. برای برای صحبت نتایج حاصل از تحلیل مقادیر نشست در بزرگ‌ترین مقاطع سد (مقاطع ۴A) که نشست بیشینه‌ای به میزان ۸۵ سانتی‌متر در تراز ۴۰ متری از پی دارد) با نتایج ثبت شده ابزار دقیق نصب شده در آن مقاطع مقایسه شده است (شکل ۶). چنان‌که در این شکل مشخص است نتایج نسبتاً همخوانی دارند. لازم به ذکر است تغییرات ناگهانی که در نتایج ثبت شده ابزار دقیق مشاهده می‌شود ناشی از توقف چند ماهه

مراحل خاکریزی است [۸].

شکل ۵. مقایسه نتایج نشست ها برای مقاطع مختلف سد دوستی [۸]

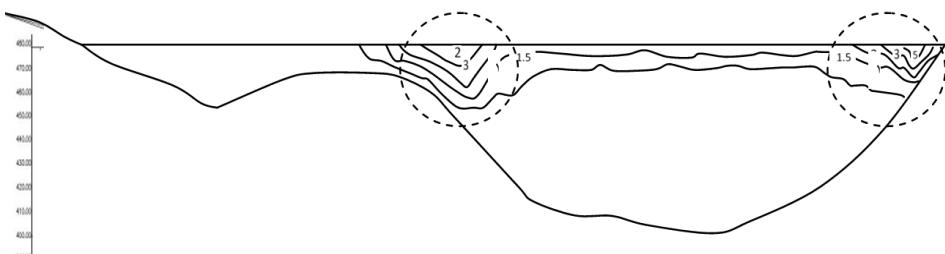

شکل ۶. مقایسه نتایج نشست حاصل از تحلیل با نتایج ابزار دقیق در مقاطع ۴A

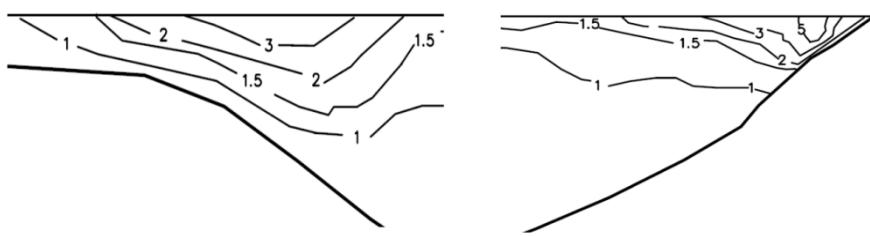
بررسی نتایج نسبت تنش‌ها و احتمال ترک‌خوردگی

بر اساس نظریه ذکر شده در قبل، نواحی دارای نسبت تنش‌های (q/p') بزرگ‌تر از ۳ وجود ترک‌ها یا شکاف‌هایی عمودی را نشان خواهند داد. چنین نواحی‌ای برای هسته سد دوستی از منحنی‌های q/p' که در شکل ۶ نشان داده شده، قابل مشاهده است. این نتایج نشان می‌دهند که در پایان مرحله ساخت، هسته سد پتانسیل تشکیل چنین ترک‌هایی را در دو ناحیه یکی در ایستگاه ۲۹۶ متری در تکیه‌گاه چپ و دیگری در ایستگاه ۶۴۰ متری در تکیه‌گاه راست سد داشته است. پتانسیل تشکیل ترک در ایستگاه ۲۹۶ متری تا عمق ۷ متر وجود دارد در حالی که در ایستگاه ۶۴۰ متری این پتانسیل تا عمق ۱۰ متر از تاج سد موجود است (شکل ۷). با توجه به این‌که براساس تئوری ذکر شده در نواحی دارای q/p' بزرگ‌تر از ۳ احتمال ایجاد ترک وجود دارد و اگر این ترک‌ها در داخل هسته ایجاد شوند حرکت آب از میان این ترک‌ها به آرامی موجب فرسایش این ترک‌ها و تبدیل آن‌ها به شکافی بزرگ می‌شود که پایداری سد را به مخاطره می‌اندازد.

هم‌چنین به علت نشانه خمیری پایین مصالح هسته سد دوستی شاخص روانی این مصالح به میزان رطوبت خاک بسیار حساس استو این امر اثر چشم‌گیری بر عمل کرد خاک هسته تحت تغییر سریع تنش‌های برشی و تنش‌های محصور‌کننده بهویژه در تکیه‌گاه‌ها، می‌گذارد. در تکیه‌گاه‌های دارای شب تند، ارتفاع ستون خاک کاهش پیدا می‌کند و متعاقباً المان‌های خاک تنش محصور‌کننده کم‌تری را تحمل می‌کنند. در حقیقت ستون‌های خاک در تکیه‌گاه‌ها در الگوی رفتاری ورسلف بوده‌اند در حالی که ستون‌های خاک مقطع عرضی سد در میانه دره، در نزدیکی یا درون الگوی رفتاری شکل‌پذیر (کم – کلی) بوده‌اند.

شکل ۷. منحنی نسبت تنش‌های (q/p') روی مقطع طولی سددوستی

شکل ۸. بزرگنمایی نسبت تنش‌های q/p در سمت راست مقطع طولی سد دوستی

شکستگی و گسیختگی بر مبنای شاخص روانی معادل

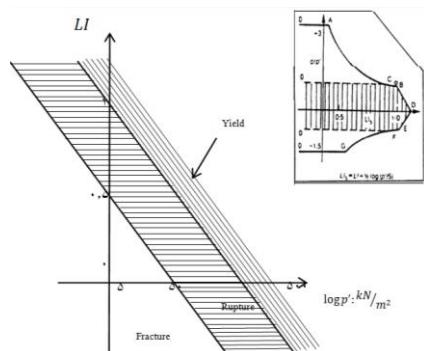
اسکوفید (۱۹۸۰) نشان داد که می‌توان محورهای چگالی یا حجم ویژه استفاده شده در فرمولاسیون مکانیک خاک حالت بحرانی را با متغیر شاخص روانی (LI) جایگزین کرد.

شاخص روانی برای یک خاک با استفاده از این رابطه تعریف می‌شود [۴].

$$LI = \frac{\omega - PL}{LL - PL} \quad (۲)$$

در فضای $LI-p$ مرزهای کاملاً متمایزی وجود دارند که نواحی شکستگی، گسیختگی و رفتار شکل پذیر را مشخص می‌کنند. این روندی مستقل و مناسب برای تفکیک حالت‌های رفتاری گسیختگی/شکستگی/تسlijm شکل پذیر با استفاده از مشخصه‌های فیزیکی خاک است. با توجه به شکل ۱۰ مشخص است توءه خاکی که دارای $LI = 0/5$ باشد و تحت تنش فشاری الاستیک قرار گرفته باشد، در عمق‌های کم، جایی که $p < 50\text{kpa}$ ممکن است ترک دار باشد. اما در عمق‌هایی که $p > 50\text{kpa}$ است، خاک تا زمان تغییر شکل آببند باقی خواهد

ماند [۴].

شکل ۱۰. نمودار $LI-\text{Log } p$ (اسکوفید-۱۹۸۰)

اما در مقابل توده خاکی که دارای $LI=0$ است ترکهایی را در عمقهایی که در آنها $p > 50 kPa$ یا سربار در حدود ۳ متر است تجربه خواهد کرد. به عبارت دیگر عمق سربار برای اطمینان از ایجاد صفحات گسیختگی (شرط آببند) به جای ایجاد ترکهای باز باید از ۳ متر بیشتر است. اگر $LI = -0.25$ باشد سربار باید فشاری در حدود $100 kPa$ ایجاد کند و یا عمقی در حدود ۶ متر داشته باشد. همچنین حد روانی پیشنهادی اسکوفیلد (۱۹۸۰) بدین صورت ارائه شد [۴]:

$$LI_5 = LI + \frac{1}{2} \log \left(\frac{p}{5} \right) \quad (3)$$

بنا بر این روانی معادل برابر رطوبت در جای خاک به علاوه اصلاحی برای تنش‌ها است. مقدار LI کمتر از $0/5$ عموماً نواحی گسیخته شده را نمایش می‌دهد. مقادیر $0/5$ تا $1/0$ نواحی شکستگی و مقادیر بزرگ‌تر از $1/0$ نواحی شکل پذیر کم-کلی را نشان می‌دهند. بر اساس گزارش‌های ارائه شده شرکت مشاور، خاک‌ریزی سد دوستی در اردیبهشت ۱۳۸۲ آغاز شده و تا آذر ماه ۱۳۸۳ ادامه داشته است. طی این مدت برای هر لایه خاک‌ریزی آزمایش‌های تعیین درصد رطوبت و تراکم انجام گرفته است که میانگین آنها در جدول ۲ آمده است

چنان‌که در جدول ۲ مشاهده می‌شود نمونه ۱ در اوایل خاک‌ریزی سد (اردیبهشت ۸۲) و نمونه ۳ در اواخر خاک‌ریزی (مرداد ۸۳) تهیه شده است.

با توجه به درصدهای رطوبت ارائه شده، LI برای نمونه‌های بازه‌های زمانی مختلف با استفاده از فرمول (۳) محاسبه و در جدول ۲ آورده شده است.

جدول ۲. مقادیر بدست آمده برای شاخص روانی در سه نقطه نمونه‌گیری

تاریخ نمونه گیری	رطوبت تراکم (%)	رطوبت ابیتم (%)	LL (%)	PL (%)	LI (%)
اردیبهشت/۱۳۸۲	۱۴	۱۵/۵	۲۶	۱۶	-۰/۲
شهریور/۱۳۸۲	۱۳/۵	۱۴/۵	۲۴	۱۷	-۰/۵
مرداد/۱۳۸۳	۱۴	۱۳/۵	۲۳	۱۷	-۰/۰۸

با توجه به شکل ۹ مشخص است که خاک‌های با نشانه روانی $0/2$ باید $p > 80\text{kpa}$ (در حدود ۴ متر سربار) و خاک‌های با نشانه روانی $0/5$ باید فشار $p > 300\text{kpa}$ (در حدود ۱۵ متر سربار) و خاک‌های با نشانه روانی $0/58$ باید فشار $p > 400\text{kpa}$ را تحمل کنند که مانع از ایجاد ترک در درون هسته شوند.

با توجه به زمان‌های خاک‌ریزی، نمونه‌های ۱ و ۲ از نظر فشار سربار لازم برای جلوگیری از ایجاد ترک با مشکلی مواجه نیستند ولی در نمونه ۳ که مربوط به دوران پایانی خاک‌ریزی است برای جلوگیری از ایجاد ترک باید سرباری در حدود ۲۰ متر بر آن وارد شود که این امر امکان پذیر نیست.

نتیجه‌گیری

با مدل‌سازی عددی سد و بررسی نسبت (q/p') بر اساس مکانیک خاک حالت بحرانی مشخص شد که در دو ناحیه نسبت از سه (q/p') تجاوز می‌کند. یکی در ایستگاه ۲۹۶ متری در تکیه‌گاه چپ و دیگری ایستگاه ۶۴۰ متری در تکیه‌گاه راست سد. در ایستگاه ۲۹۶ متری این مناطق دارای عمق ۷ متر است در حالی که در ایستگاه ۶۴۰ متری دارای عمق ۱۰ متر از تاج سد هستند.

مشخصات فنی طراحی سد دوستی نشان می‌دهد که مقدار رطوبت تراکم خاک هسته ۲٪ یا کمتر از رطوبت اپتیمم است که در این صورت هسته سد شاخص خمیری کمی خواهد داشت. براساس تحلیل انجام شده، میزان رطوبت خاک، شاخص روانی در حدود صفر یا منفی را نشان می‌دهد که اجازه می‌دهد تا عمق چشم‌گیری از هسته در معرض ترک‌خوردگی قرار گیرد. بدون آسیب جدی به چگالی خاک متراکم شده، ۱ یا ۲ درصد رطوبت بیشتر برای این مصالح می‌توانست شاخص روانی معادل کافی، حداقل در $0/5$ را برای غالب مصالح خاک‌ریز تأمین کند. این عمل تمام مصالح خاک‌ریز به جز ۲ تا ۳ متر فوقانی (ناحیه ارتفاع آزاد) آن را در الگوی رفتاری ورسلف که مقاوم‌تر و ناتراواتر است، نگه می‌داشت.

نتایج نشست حاصل از تحلیل مقطع طولی بیشینه نشست را در مقطع A (که بزرگترین مقطع سد است) و در تراز ۴۰ متری از پی سد برابر ۸۵ سانتی متر نشان می دهد که در حدود یک درصد ارتفاع سد است. که در حد قابل انتظار است.

منابع

1. Muhunthan B., Schofield, "Liquifaction and Dam Failures", GeoDenver, Denver, Colorado (2000).
2. Schofield A. N., Wroth P., "Critical State Soil Mechanics, McGraw-Hill" (1968).
3. "International Water Power and Dam Construction", Failure report-the Case of Teton dam (2006).
4. Schofield A. N., "Cambridge geotechnical centrifuge operations", 20th Rankine Lecture, Geotechnique (1980) 227-268.
5. "Interior Review Group (IRG), Failure of Teton Dam-Final Report", USBR, Engineering and Research Center, Denver (1980).
6. Seed H. B., Leps T. M., Duncan J. M., Bieber R. E. "Hydraulic Fracturing and Its Possible Role in Teton Dam Failure", Appendix D of Report to U.S. Department of Interior and State of Idaho on Failure of Teton Dam by Independent Panel to Review Cause of Teton Dam Failure (1976) D1-D39.
7. "Independent Panel (IP)", Report to U.S. Department of Interior and State of Idaho on Failure of Teton Dam., U.S Government Printing Office, Washington, D. C.

8. Imam R., Mazaheri A, R., Noorzad A., "Examination of cracking potential in the low-plasticity core of an earth dam", 14th Pan-American Conference on Soil Mechanics and Geotechnical Engineering, Toronto, Canada (2011).
9. شمسایی الف، طراحی و ساخت سدهای مخزنی، جلد دوم، سدهای خاکی و سنگریزهای. دانشگاه علم و صنعت ایران (۱۳۸۳).
10. علیزاده م، بررسی امکان پذیری ترک خوردگی در سدهای خاکی غیرهمگن با هسته رسی با نشانه خمیری پایین، پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه علم و صنعت ایران (۱۳۸۶).
11. مطالعات مرحله دوم سد مخزنی دوستی، گزارش فنی بدنه سد، کتاب اول، جلد پنجم، گزارش شماره ۱۲۲۷-۲۳۲۰۹۳، شرکت آب منطقه‌ای خراسان، شرکت مهندسین مشاور طوس آب، اسفند (۱۳۷۸).
12. عملیات خاکریزی بدنه سد، گروه مستندسازی فنی، گزارش شماره ۴۳۰۴۱۲-۳۴۶۹، شرکت آب منطقه‌ای خراسان، شرکت مهندسین مشاور طوس آب، زمستان (۱۳۸۳).